

Sagsøgt: Den Europæiske Investeringsbank (EIB)

Sagsøgerens påstande

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

— Sagen fremmes til realitetsbehandling og sagsøgeren gives medhold.

Følgelig:

— Annullation af EIB's afgørelser af 8. februar 2019 og af 8. marts 2019, hvori det bestemmes, at sagsøgeren er arbejdsejnet og har været uretmæssigt fraværende fra den 18. februar 2019.

— Om fornødent annullation af afgørelsen truffet af EIB's formand den 16. marts 2020 om stadfæstelse af konklusionerne fra forligsudvalget og følgelig af afgørelserne af 8. februar 2019 og af 8. marts 2019.

Følgelig:

— Sagsøgte tilpligtes med tilbagevirkende kraft at betale invalidepension, principielt fra den 1. februar 2019.

— Sagsøgte tilpligtes at betale morarenter af den invalidepension, der skyldes fra den 1. februar 2019 og dette indtil fuld betaling sker, idet morarenterne fastsættes til Den Europæiske Centralbanks rentesats, med tillæg af to procentpoint.

— EIB tilpligtes at betale erstatning for det af sagsøgeren lidte ikke-økonomiske tab.

— EIB tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført to anbringender.

1. Første anbringende om tilsidesættelse af artikel 46-1 og af artikel 48-1 i regulativet om pensionsordningen og af artikel 11, stk. 1 og 3, i de administrative bestemmelser og om anlæggelse af et åbenbart urigtigt skøn.
2. Andet anbringende om tilsidesættelse af omsorgspligten.

Sag anlagt den 15. juni 2020 — KM mod Kommissionen

(Sag T-374/20)

(2020/C 255/45)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: KM (ved advokat M. Müller-Trawinski)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

— Annullation af sagsøgtes afgørelse af 7. oktober 2019 i form af ansættelsesmyndighedens afgørelse nr. R/627/19 af 20. marts 2020, hvorved sagsøgte afslår at tildele sagsøgeren efterladtepension, og sagsøgte tilpligtes, med henvisning til Rettens fortolkning af loven, at træffe fornyet afgørelse og at tildele sagsøgeren efterladtepension.

— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført følgende anbringender.

1. Første anbringende

Med det første anbringende har sagsøgeren gjort gældende, at det er diskriminerende at kræve, at par af modsat køn gifter sig, mens det for så vidt angår alle andre par er tilstrækkeligt med enhver form for varigt registreret partnerskab for at blive tildelt en pension.

2. Andet anbringende

Med det andet anbringende har sagsøgeren gjort gældende, at artikel 18, sammenholdt med artikel 20 i bilag VIII til vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union, er diskriminerende og derfor ugyldig, fordi et års ægteskab hvad angår en tjenestemand i aktiv tjeneste er tilstrækkeligt til at anses for et stabilt partnerskab, som efter tjenestemandens død giver hans eller hendes ægtefælle ret til efterladtepension, mens ægtefæller til tjenestemænd, som først gifter sig med disse tjenestemænd efter deres pensionering, skal være gift med disse i fem år for at få tildelt efterladtepension.

Sag anlagt den 19. juni 2020 — Ryanair mod Kommissionen

(Sag T-378/20)

(2020/C 255/46)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Ryanair DAC (Swords, Irland) (ved advokaterne E. Vahida, F. Laprévote, S. Rating og I. Metaxas-Maranghidis)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Europa-Kommissionens afgørelse (EU) af 15. april 2020 om statsstøtte SA.56795 (!) annulleres.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført fem anbringender.

1. Første anbringende om, at Europa-Kommissionen har tilsidesat det retlige krav om, at støtte, der godkendes i henhold til artikel 107, stk. 2, litra b), TEUF skal have til formål at råde bod på skader, der er forårsaget af usædvanlige begivenheder, og ikke kun på skader, der er påført et af ofrene for sådanne omstændigheder.
2. Andet anbringende om, at Europa-Kommissionen har anlagt et åbenbart urigtigt skøn ved prøvelsen af, om den støtte, der blev ydet i anledning af de skader, der blev påført som følge af COVID-19-krisen, er forholdsmæssig.
3. Tredje anbringende om, at Europa-Kommissionen har tilsidesat specifikke bestemmelser i TEUF og de almindelige EU-retlige principper om forbud mod forskelsbehandling, den frie udveksling af tjenesteydelser og den frie etableringsret, der har understøttet liberaliseringen af luftfarten i EU siden slutningen af 1980'erne. Liberaliseringen af lufttransportmarkedet i EU har givet mulighed for vækst hos egentlige paneuropæiske lavpris-luftfartsselskaber. Europa-Kommissionen har set bort fra de skader, som COVID-19-krisen har påført sådanne paneuropæiske luftfartsselskaber, og fra deres rolle i forbindelse med udbud af flyforbindelser til og fra Danmark, idet den har tilladt Danmark at forbeholde støtten for SAS alene. Artikel 107, stk. 2, litra b), TEUF fastsætter en undtagelse til forbuddet mod statsstøtte i artikel 107, stk. 1, TEUF, men den fastsætter ikke en undtagelse til de andre regler og principper i TEUF.